

Mestna podjetja

Kopalnice: Parne, kad in pršne kopeli vsak četrtek petek in soboto od 8h do 20h.

Klavnica in hladilnica modernno urejena, na razpolago mesarjem in izvoznikom.

Oznanjevalni urad: Izvršuje vsa naročila na 35. mestih kar najtočneje.

Neodvisen tednik

NARODNA

Letnik III
Štev. 2

Uredništvo in upravnništvo Ptuj, Panonska ulica 5.
Rokopisi se ne vračajo.
Celoletna naročnina Din 28.—, Čekovni račun 16.089

PTUJ, 16. januarja 1932

Cena oglasom: Po ceniku odn. po dogovoru.
Cena malim oglasom: Vsaka beseda Din 1.— in —50.
Večkratne objave po dogovoru.

Velika korupcijska afera!

(Posebno poročilo „Narodni Slogi“.)

KOPRIVNICA 15. jan. 1932. — Avtobusni podjetnik Zarko Davidovič je izumil način, da mu ni treba plačevati nobenih taks. Poleg tega si je prisvojil uživanje še posebnih privilegijev. S ponarejeno štampiljko je „zaradil“ na račun finančne oblasti teške svote, dočim je svojo konkurenco v 1 letu oškodoval za več kot Din 80.000. Za katero svoto je oškodovana državna oblast, bo ugotovila preiskava. Afera vzbuja med poštenimi avtopodjetniki spontano ogorčenje.

K. Zmuderl Maribor:

Še nekaj o vzrokih gospodarske nevolje.

V nekem članku „Narodne Sloge“ sem naglasil kot glavni vzrok gospodarske krize „krivično urejeni družabni red človeške družbe“. Prepričan sem, da sem se s tem že neštetim strašno zameril, vendar radi tega nikakor ne odneham od dokazov, ki leže na dlani.

Pod krivično urejenim družabnim redom človeštva je razumeti žalostno dejstvo, da se eni ljudje brezobzirno ter neovirano bogate, dočim drugi nagote, lakoste in mrazu umirajo, brez vsake zadostne varščite. V tem pogledu je dolžnost vseh vlád v vseh državah, da ta nered odpravijo stem, da z zakonom zabranijo oderuštvo in mešetarstvo, ter na ta način postavijo regulator skrajno opasnim socialnim razmeram ostalih.

Oglejmo si par primerov iz zadnjih 10 let in sicer:

1. Pivovarniški kartel, ki se je ustanovil pred pretvezo takozvane razdelitve teritorij za prodajo piva! Rekli so si gospodje: Ni dobro, ako isti tovarne piva delajo neprilike radi neurejenega vprašanja glede delokroga konsumentov. Oblasti so to v največjem zaupanju dovolile. Toda posledica tega je bila zmanjšanje cen za ječmen, hmelj, in druge potrebščine, s tendenco ceno na pivo dvigniti, kar se je tudi točno zgodilo in vem to iz lastne prakse kot bivši načelnik mariborske gostilničarske zadruge. Pa tudi hmeljarji bodo znali to potrditi, da je cena hmelju padla od Din 100 na 4 dinarje za kg. Zakaj to? Pivovarniški kartel vam bo dal tolažilno pesem za odgovor. —

2. Ako je izveden kartel (disciplinsko združenje), ki pogojno veže vse člane, mraza vsakdo teh, v izogib težkim kaznim vpodobi, to disciplino strogo držati.

Ni pa povsem absolutna potreba kartela, izvajanje discipline. Dokaz temu so vinske veletrgovine, kojih lastniki se vsako leto sestajajo h kongresom in sestankom ter kljub temu, da si sicer

Naš senat zboruje.

Njeg. Vel. Kralj je imenoval v smislu ustavnih in zakonskih določb dne 9. t.m. 28 članov senata. Iz dravske banovine sta bila imenovana dva, in sicer Ivan Hribar ter prof. dr. Valentin Rožič. Dne 3. januarja je bilo izvoljenih 46 senatorjev, tako da šteje senat zaenkrat 74 članov. Prva seja senata se je vršila dne 11. t.m. Seja narodne skupščine pa je skličila dne 15. t.m. Senat bo zboroval v palači prometnega ministrstva. Zelo zanimivo in nekako simbolično je, da je predsednik centralne vlade Srb — Peter Zivkovič, Hrvat Vekoslav Spin-

čič, predsednik Narodne skupščine in Slovenec Ivan Hribar, predsednik senata. — V zavesti, da bosta obe zbornici, osnovani po novi ustavi, prosti nekdanjih strankarskih predsodkov vzeli najprej v roke najbolj pereče zadeve, gledajo državljani udejnovane Jugoslavije z zaupanjem v delo obeh zborov. Ker je temeljna smernica obeh parlamentov, skrbeti za blaginjo splošnosti in za enakopravnost vseh državljanov, je upati, da bodo problemi brezposelnosti, gospodarske krize, izvoza in uvoza i.dr. pereči vzeti najprej v pretres.

♦♦♦♦♦

Star strankarski greh.

Neregulirana Pesnica. — Poplave.

Povodom nastopa zadnjega talnega vremena je pokrajinska rečica Pesnica mestoma izstopila iz svojih bregov. Večjo škodo je napravila v predelih Sv. Lenart — Gočeva, Sv. Andraž, niže Sv. Bolfenka in pri Sv. Lovrencu, kjer je izstopila na cesto. Tudi v Juršincih je napravila mnogo škode neregulirana Pesnica, ki je bila od preobrata pa skozi do 6. jan. 1930. vsem mogočim strankam velišna obluba. Ob vsakih volitvah se je našlo dovolj kalinov, ki so navsedli tem obljubam. — Popisana popla-

va je napravila prizadetim pokrajincem tako veliko gospodarsko škodo, da je ves promet za dalj časa onemogočen. — Smo skromnega mnenja, da je na narodnih poslancih inž. Krejčiju, Dr. Pivko in Lovro Petovarju ležeče, da to stvar likvidirajo na ta način, da čimprej pospešijo regulacijo Pesnice, v katero svrhu niso potrebni posebni kapitali. — Posledice starega strankarskega greha stopajo na plan in danes nam je jasno: Vsi po regulaciji Pesnice obljubljali, nikdo je ni izvršil. —

Ptujška „kriza“.

Prijatelj našega lista, očitno vseh muh poln, a pristaš neizprosne resnice nam poroča, da že več fet opazuje ptujsko purgarijo, ki je sama na sebi nekaj čisto posebnega, skoroda jedinstvena prikazen na „kontinentu“ Jugoslavije. Medtem, ko domači trgovci (brez ozira na narodnost, prosim) zehajo v svojih trgovinah, od časa do časa od same nevolje listajo po „puh“ v knjigah dolžnikov in tu pa tam iz istega razloga kalkulirajo s številkami v knjigi svojih upnikov, ki vzlasti sedaj ob sklepu leta prav pridno pošiljajo svoje „računske izvlečke“; medtem, ko se vršijo rubeži po indeksu dolgem, kakor litanije vseh svetnikov; medtem, ko piše časopisje o vsesplošni krizi in filozofirajo razni demagogi in licemerci o „rešitvi“ iz krize, tavajoč v megli opičje posnetih fraz; medtem, ko domači obrtniki zbirajo dinarčke med seboj, da z lepaki in inserati opozarjajo „slavno“ občinstvo na zaščito domače obrti in industrije; medtem, ko morajo isti odpuščati (večkrat s krvavečim srcem) svoje osebo „radi pomanjkanja dela“; medtem, ko se stari, solidni, renomirani trgovci, ki so si s trudom in poštenjem stekli položaj, da lahko brez zapravljanja solidno živijo ter skromno oskrbijo svojo družino, — bavijo z obupno mislijo na neizbežni stečaj (konkurs); medtem, ko tu pa tam (neredkokrat!) tak re- več „nenadno“ umre samo zato, da

napravi prostor drugim, medtem pa... tista v začetku omenjena ptujška purgarija (nažalost brez razlike narodnosti) roma v — Avstrijo, kar je naš izveščitelj; Ptujčan, sporazumno z mnogimi prizadetimi trgovci slovenske in nemške narodnosti vzlasti ob prošlih praznikih opazil ter dočim sledeče pristno izvirne razloge tega „romanja v obljubljeni deželo“, kjer se od same gospodarske nevolje skoro vsako nedeljo med seboj streljajo bratje ene krvi: „I am je vse cenejše...“ pravijo in jih ta hudobna „kriza“ nič ne ovira, da se nabavijo potni list, vizum, plačajo železnico, eventualno carino, včasih pa fihotapsko kazen... „I am je vse boljše“ pravijo in nič ne pomislijo, da grdo lažejo v obličje matere Domovine, kjer je vseh dobrot, četudi vsled raznih vzrokov neizrabljenih v izobilju; pri nas doma namreč nimamo (po mnenju teh izgubljenih) dobrih, izvrstnih, odličnih čevljarjev, in čevljar- skih tvornic, nimamo domače industrije, (ki, mimogrede povedano, zalaga tudi inozemska tržišča n. pr. „Delta“ v Ptuj, katere prvovrstne izdelke celo Angleži zahtevajo...); pri nas nimamo klobučarjev; nimamo velikih tvornic za oblike... Nimamo urarjev pa tudi ne zdravnikov... Skratka:

Mi prav ničesar nimamo po mnenju teh izgubljenec, ki se izgublja v še žalibog neiztrebljeni črnozolti miselnosti. In v tem je menda eden, ne najmanjši vzrok naše splošne gospodarske nevolje, kateri se s tujo besedo pravi — kriza. Naša mila Očetnjava, od vseh božjih dobrih naprav zakladnih je predstavljena po takih elementih svetu kot usmiljenja vredna Beračija. — Razsodni tuji nas zavidajo za vse, kar imamo; kajti četudi je hudo na celem svetu, ni pri nas najhujše. Mestec Ptuj pa prvači s svojimi „purgarji“ v opisanih grehah, katere naj k sklepu še osvežimo in sicer čisto na kratko:

1. Mesto Ptuj sicer nima „tonfilma“, a v sedmstven Ormožu poje, dočim je mariborski nemški zvočni film „zu ordinär“; zato je treba s potnim listom po železnici v — Graz... Takisto se z gledališčem...

2. Akoravno v Ptuj dobiš vse, kakoli rabiš za vsakdanje življenje in tudi za takozvani „luksus“ v trgovinah vseh strok bo bogati izberi in zelo solidni ceni, moraš preko meje, kjer ni prav nič cenejše, ako ne dražje kakor doma!

3. Ali se morda vozijo tjakaj samo zato, da si kupijo par škatlic vžigalic in za drag denar „avstrijske“ cigarete iz jugoslovanskega duhana?

4. Ali se bavijo s fihotapstvom?

5. Ali prav nikogar v tem članku mišljenih ne boli, s kakimi težavami se borijo domači trgovci brez razlike narodnosti — baš radi njih?

6. Ali imajo ta česta romanja morda druge namene? —

Nepristranska javnost ima besedo! —

Širite „Narodno Slogo“!

Ivan Kočar — Domžale.

Glavni vzrok neuspeha naše živinoreje.

Priobčujemo članek našega vrlega sotrudnika iz hribovite Gorenjske žato, da se naši številni naročniki, kmetje iz Stajerske v primerjanju seznanijo z razmerami živinorejev na Gorenjskem. —

— Uredništvo. —

Pri pospeševanju živinoreje si ometamo ugodnih uspehov vzlasti od živinorejskih zadrug. Od uspešnega delovanja takšnih zadrug smemo upati v lepšo bodočnost. Skušajmo jih zato uvesti povsod, kjer je živinoreja večjega pomena, vzlasti na Gorenjskem in Stajerskem.

Opozarjati pa moram na to, da so imeli Svicarji in drugi kraji že lepe uspehe pri svoji živinoreji, veliko prej predno so bile pri nas uvedene živinorejske zadruge. Veliko se je pri nas komaj pričelo, ko je bila Svicarska živinoreja že na višku svojega razvoja.

Kaj hočemo s tem povedati? Nič čudnega kot to, da tudi pri nas ne bomo prišli do zaželjenega smotra, dokler nam bo leto za letom primanjkovalo krme. Pomanjkanje krme je glavni vzrok neuspeha naše živinoreje. Ako je eno leto boljša košnja, je pa zato dve ali tri leta slabša, tako, da mora naša živina vzlasti ob zimskem času trpeti radi pomanjkanja hrane. Čez leto se še kolikor toliko hranjujejo ob zeleni klaji, pozimi pa dobivajo redno preslabo krmo.

Dokler se ne izpremeni prehrana naše živine, s pomočjo boljše krme, nam ni treba misliti na ugodnejši razvoj. Kar vidimo v tem pogledu v Švici, to vidimo tudi po drugih naprednih deželah.

Po naših krajih, ki redno trpe na pomanjkanju krme, moramo predvsem gledati na to, da preneha redno pomanjkanje krme, kakor doslej opazujemo. Več krmskega pridelka! To bode naj nujni klic našim kmetovalcem in naj si pomagajo do nje, kakor kdo more. Največ bomo dosegli z ojačenim delom, z izboljšanjem in dobrim gnojenjem travnikov, kakor tudi z bolj uspešnim pridelovanjem krmskih rastlin na njivah. Z dobro voljo in resnim delom se da še marsikaj doseči in premagati razne težkoče, ki se nam stavi-jo na pot.

Sedaj pozimi je največ časa, da razmišljamo o tem, kako bi se daljše naših kmetijah trajno povečati pridelke krme, da bo ustrezno potrebam naše najvažnejše gospodarske panoge, ki danes najbolj trpi zaradi rednega pomanjkanja krme. Z večjim pridelkom krme bomo pomagali živinoreji; pridelali bomo pa tudi več domačega gnoja, ki je najvažnejši pripomoček za čim izdatnejši uspeh vseh drugih pridelkov.

Kriza, brezposelnost in socialno zavarovanje.

OUZD v decembru 1931.

V drugi polovici meseca decembra je začela brezposelnost prav nalahno popuščati. Število zavarovanih delavcev je bilo manjše nego istega datuma lanskega leta: 1. XII. za 11.023, 5. XII. za 12.3317, 10. XII. za 12.501, 15. XII. za 12.117, 20. XII. za 11.267, 25. XII. za 11.236, 30. XII. za 10.783, delavcev.

Ali so to samo slučajne vibracije intenzivnosti gospodarske krize, ali pa že oznanjevalci bodočega gospodarskega poretja, se iz statistike OUZD ne da ugotoviti. Vsekakor pa so si cer-

mrtno številke prav tolažilna govornica, da zlo brezposelnosti četudi prav nalahno — popušča. — Sneg je dal mnogim kruha.

Zdravstvene razmere so se pri moških neznatno poslabšale (povečanje odstotka bolnikov za več 0.14 odst.) in pri ženskah pa precej zboljšale (zmanjšanje odstotka bolnikov za -0.39 odst.)

Z ozirom na akutne vremenke sremembe pa je v tekočem mesecu pričakovati porast bolezenskih slučajev. —

Povprečna dnevna zavarovana mezda, katera odgovarja približno povprečnemu dnevnu delavskemu zaslužku, je padla za - Dfn 1.02 (prejšnji mesec za - Din 0.8) t.j. za 4 odst. Faktično znižanje delavskih plač je pa še večje, ker podjetniki vedno pravilnejše prijavljajo delavce v zavarovanje.

Celokupna dnevna zavarovana mezda je padla za -383.711.20. To pomeni, da je delavstvo izgubilo radi gospodarske krize t.j. radi odpustov iz služb in krajanja plač dnevno b.izu Din 500.000 ali mesečno 12 do 13 milijonov. Dohodki OUZD-a (bolniški prispevki) so se radi tega vkljub povišanju tarifa od 6 odst. na 6.5 odst. znižali dnevno za več kot Din 13.000 ali mesečno za ca Din 350.000. Brez povišanja tarifa bi bil primanjkljaj skoraj še enkrat tako velik.

Dopisi.

MED PTUJSKIMI PRETEPI in poboji vesel intermezzo. — Na splošno pobudo ptujskega občinstva je kolesarska družina „Zvonček“ ustanovila lasten dramatičen odsek, ki pripravlja narodno igro „Zaklad“. Stiri dekletki s petjem bo dal Ptujčanom znani komik igralec Anton Harasovič pose. na obilježje igro režira iz prijaznosti Roman Jagušič, ki je svojčas vodil vse gledališke predstave „Svobode“ v veliko zadovoljstvo občinstva. Cis i dobiček je namenjen še o trnim svrham in deloma „Jadranski straži“ v Ptuj. Kraj in čas prireditve se bo pravočasno objavil. —

PTUJ. — (Modri kritikastri in rovarji na delu.) Prejeli smo od več strani zanimive podatke, katere objavljamo s pojasnili in nasveti za nam naklonjeno javnost. Eden piše: „Zamerjajo Vam, da premalo ali nič ne napadate takozvane ptujske nemškutarije, katera po svoji trdoglavosti slovi ne-le do miroljubnega in složnega Kočevja, ampak tja gor do Graza...“ Odgovor: Ze ime lista „Narodna Sloga“ pove vse. List ni nastal radi potrebe, udarjati z loparjem po mirnih in lojalnih državljanih, četudi so neslovenske narodnosti. Tudi Nemci so Jugoslavan kot narodna manjšina, ki je zakonito priznana. Res je, da so v predvojnih letih 1906-1908 in vzlasti ob izbruhu vojne in med vojno se dogajale stvari, katerih se sedanja generacija v svoji taštni uvidevno ti brez dvomno s amuje. (Oče Zirovnik je bil bičan, opljuvan, zasramovan, zvezan in trpinčen kakor Kristus na poti na Golgoto; potem tragedija junaške Mahoričeve hiše; opljuvana mati Senčarjeva, odlična junakinja iz l. 1908, kateri dogodek je odprl oči tudi zaspanim in cesarskozvestim „Slovincem“ od Maribora do Ljubljane. Datum 20. IX. 1908. Lunder in Adamič. — Celu cesarski Dunaj se je streznil radi ptujske sramote... In še mnogo, mnogo ogabnih reminiscenc). Vendar moramo pomisliti, da je veliki preobrat zbrisal te žalostne spomine, amnestiral veliko množico zločincev, nekak „general-pardon“ je prišel čez vse grešnike, — last not least — tudi nad tiste sedanje „hejslovanarje“, ki so bili svoj čas bolj črnožolti kakor cesarska zastava; nad one velmože od danes, ki se ponovno trkajo na svoja velenarodna prsa, a so milo materino govo-

co imenovali „chinesische Sprache“ je tudi prišlo odpuščanje, na njih Judeževa prsa celo — jugoslovanska odlikovanja... Sedaj se maščevati nad predvojnimi zaslepljenci — bi bila politika psička, ki za varnim platom laja. To pa ni misija „Narodne Sloge“, ki želi, kakor smo že tolikokrat povdarjali — mirnega, složnega sožitja vseh poštenih brez razlike nekdanjega političnega prepričanja ali narodnosti. — Drugi modruje: „Pravijo, da dajate nemčurjem potuho. Za to ne marajo lista mnogi Slovenci.“ — Odgovor: Ce je božja hčerka Resnica istovetna s pojmom potuhe, imate prav. Očitek „potuhe“ je grdo natolcevanje, ki meri na prozorni cilj, izpodkopati listu oni ugled, katerega si je pridobil v kratkem času obstoja. Onim pa, ki so list vrnili, smo pa hvaležni, ker so nam za številne nove naročnike, ki hočejo vse izvede od začetka, isti pošli... Silimo prav nikogar ne z listom, najmanj pa tiste „Slovince“, o katerih bi se dalo mnogo pisati in marsikaj gotovo ne preveč prijetnega — odkriti... Ce pa bi bilo potrebno in v skladu s programom lista ter v interesu prave narodne sloge bomo eno ali dve mastnj rekli... Trejni, ki še očitno ni slekel kačje kože stare partizanske miselnosti čveka (da oprostite izraz): „Preveč agitirate za vlado, ki Vas v tej gorečnosti večkrat zapleni...“ Odgovor: Blaginja domovine bodi slehernemu največ i zakon. Bedak bi bil vsak državljani, ki bi se upiral oblasti in tudi katoliška Cerkev uči, da je vsaka oblast od — Boga. Kar se tiče cenzure pa nikogar nič ne briga. Zakon ima svojo pravico. Ker pa je svobodna javna kritika po zakonu zopet dovoljena, se te pravice tudi poslužujemo. — Drugim rovarjem pa odgovorimo prihodnjic. Bilo bi nas strah, ako ne bi imeli sovražnikov.

PTUJ. — (Občni zbor invalidov.) — Na Kraljevo se je vršil v dvorani gostilne „pri pošti“ letni občni zbor Udruženja vojnih invalidov, ki je bil živ izraz bede najbednejših med bednimi. Dvorana je bila nabito polna, ker so mnogi reveži videli v tem shodu rešilno slamko v morju krize. Po izvolitvi odbora, ki je ostal razum predsednika stari je reteriral delegat g. Tomc iz Ljubljane. Zboru je predsedoval g. Senčar Jožet. — Zelo živahna debata je deloma imela značaj upravičene ogorčenosti radi odkupnin, počasnega reševanja prošelj, protez in drugih težav. Vodilni govornik je vse tolažil, kolikor je mogel, priporočal — potrpljenje, (s katero mastjo se nekateri mažejo že več let!) obljubil spremembo inv. zakona, izrazil nado na novi proračun 1. aprila, (medklici: Vsako leto je enkrat 1. april) ki predvideva več milijonov za invalide itd. — V sklepnih debati se je oglašil k besedi invalid g. Leben, ki je ostro kritiziral izvršne odbore, češ: 13 let že mlatimo prazno slamo in uspehov ni nikjer. Apeliral je na delegate, ki so določeni za Kongres invalidov v Beogradu, naj se ne gredo samo sprehajati v prestolico. Navajajoč prav drastične primere, da neki 87 odst. invalid še nima podpore in neki 100 odst. invalid ne zdravniške pomoči, je kritiziral razmere v protézni delavnici ter druge nedostanke. G. Leben je žel priznanje svojih tovarišev. Okrog 13. ure se je žalostni zbor razšel. —

PTUJ. — Pristrčna Gregoričeva proslava. V za take svrhe mnogo premajhni prosvetni dvorani v minoritskem samostanu se je v nedeljo, 19. t.m. popoldne vršila prav pristrčna proslava v spomin 25. obletnice smrti goriške slava. Znani slovenski pisatelj dr. Alojzij Remec je v poludnem predavanju razložil številnemu občinstvu življenje in delovanje moža, ki je med vsemi pesniki

najbolj zadel struno slovenske duše. Program so izpolnile deklamacije Gregoričevih pesmi, a pevski zbor „Cecilija“ je ubrano pod „Pogled v nedolžno oko.“ Nad eno uro trajajoča proslava se je ob 16. uri zaključila. — Mnogo prijateljev goriškega slavca izraža željo, da bi kaka založba čim prej izdala celotno zbirko Gregoričevih pesmi. —

SV. URBAN PRI PTUJU. — Na plemenito pobudo bratov Simoničev in drugih, ki so v „Narodni Slogi“ javno izjavili, da so pripravljeni pospešiti silno nujno potrebno popravo ceste s tem, da zastoj navozijo ves gramoz, se je oglašil urbanški modrijan Rašlov Miha: „Simoničev avto je pogubljen, nemre voziti, je že mogoče zarübljeni; — ne bo več k Sv. Urbanu pripeljal!“ Na tako drznost je prizadeti pametno odgovoril s tem, da se javno obveže napeljati ne prvotno obljubljenih 50, ampak 100kubikov gramoz. Poleg tega pa plača vse delavce za spravlanje gramoz. Ako kdo v dobi kričeče brezposelnosti, posebno pa, ako je merodajen, ne pusti ubogemu delavcu zaslužiti dnevno Din 10, pač ne ravna v smislu krščanske vere tisti, ki ima polna usta Boga, v srcu pa — hudiča, ker v varstvu mu poverjenega brata v krušni stiski ne pozna. —

(Čudno ozadje vrbanjskega vojaškega spomenika.) V zadnji številki smo poročali o tej mučni zadevi, sedaj pa smo dobili od prizadetih sledeče zanimivo pojasnilo: Na plošče, kamor bi morala — naravno — biti vklesana samo imena padlih vojakov vrbanjske fare so si dali vklesati nekateri še hvalabogu živji veljaki svoja imena, kar je dalo povod za pritožbo na oblast, ki je dala te plošče seveda odstraniti. Iste se še danes nahajajo pri kamnoseku in čakajo — popravila. — Pod solncem božjim je res vse mogoče, da bi pa hotel kdo iz svoje častihlepnoti na račun mrtvih zgraditi spomenik sebi, je malo — preveč. Kako je rekel pesnik Askere? — „V svojih delih ti boš živel večno...“

MEDRIBNIK. — V vasi Višnica na hrvaški meji se je v noči od starega na novo leto odigrala pretresljiva žaloigra. Komaj 22-letno dekle njen zarocenec in 10-letni otrok sorodnikov so našli nenadno smrt vsled zadušenja. Ko so pričakovalci Novega leta legli k počitku, se je kraj peči vnela lesena stena. Vsi trije so e v dimu zadušili. Mrtvece je našel dekletov brat. Nesrečne žrtve so pokopali v Višnici 5. t.m. Velika žalost je objela vso okolico. — Naj počivajo v božjem mi u. — I. D. —

ZANIMIV PREDLOG in pobuda. — Iz vrst naših čitateljev je izšel zanimiv predlog. Ker je po zakonu zopet dovoljeno ustanavljanje društev, vzlasti prosvetnih organizacij, bi bilo po mnenju prijateljev našega lista zelo koristno, da se v krajih, kjer šteje list najmanj 20 naročnikov, ustanovi društvo „Narodna Sloga.“ — Ideja je izvrstna in je izvedljiva. Vzelimo jo v pretres in čim bodo primerna pravila radi namena, pomena in delokroga predlagane organizacije sestavljena, bomo ista dalj oblasti v potrjenje. Misel je sprožil preprost kmet, ki je mnenja, da bi taka organizacija zagotovila obstoj lista ter pospešila njegov razvoj. Predsednik krajevnih organizacij bi tvoril konzorcij, a organizacije same bi s čistim dobičkom od prireditelj, iger, veselic, predavanj, tombol itd. skrbele za tiskovni sklad „Narodne Sloge.“ — Plemenita pobuda zares in vredna vpoštevanja, ker izhaja iz srca v trudnem delu izmučenega kmeta baš v času, ko so se raznobarvni rovarji zakleli, da zmanjšajo ugled lista in nam z neumnimi kritikami mečejo polena pod noge. — Prednji predlog pa je obenem dokaz, kako smotreno misli s krizo udarjeni mali človek na svoje glasilo, ki je za-

delo struno njegove duše. — Z ozirom na to poročilo prosimo naše čitatelje za tozadevna pozitivna mnenja, torej želimo nekako anketo naših naročnikov. Do Svečnice naj bi dospeli tozadevni dopisi. Zelje čitateljev morajo biti vsakemu listu merodajne. —

»Zemlja smehljaja« v Ptuj.

V času, ko povprečen človek čita o krvavih podvigih na Kitajskem, so ptujsko monotonost razveselili Talijini sinovi in hčere iz Maribora z opereto „Zemlja smehljaja“, komadom, ki se celo v velemestih s težkočo daje. Neumorno delujočemu upravniku dr. Radovanu Brenčiču pa ni nič težko; on se ne straši kljub skromnim sredstvom: nosenih zaprek, da tudi prave umetnosti željni provinci pripravi tisto dušno hrano, ki mnogim manjka. To mu je mogoče s četo požrtvovalnih so delavcev. Režiser Truhovič je vreden sin muze Talije. Se mu ne pozna, da je — Hrvat. Njegove kreacije so nazorne, a poleg tega — resnične, kar tako teater, kakor kino pogrešajo. L. o. je Herzog je pri operetah vedno z lovorovim vencem kronan mučenik. Največ pozornosti, vstrajnosti in potrpljenja zahtevajo od njega: intendant, publika, igralci in — kompozicija. — In inscenacija! Da se da na ptujski teaterski beračiji postaviti taka scenacija je pač nedvomna zasluga Franca Tovornika, ki je z „Zemljo smehljaja“ v Ptuj napravil že 40 odličnih scen in to z revnimi sredstvi. Jubilej dela in ljubezni v tišini... Ne-sebično delujoč talent, ki se žrtvuje za — provinco. — Pa tudi ptujska publika zasluži vso pohvalo. Kljub zvišanim cenam je bil Talijin hram razprodan in okrog dve sto reflektantov je moralo žalostno oditi... Menda je ta izkušnja opomin merodajnim činiteljem,

da se naš Talijin hram ne-le modernizira, ampak znatno razširi! — In sedaj igralci! Brilliral je tenor Belizar Sancin s svežostjo svojega glasu in z duhovno poglobitvijo v srčne konflikte. Kaj bi vam pravil o „Lotosevi cvetki“ Pavli Udovičevi, tej si- reni vsega lepega? Zapelje s svojim glasom tudi — meniha. Barbičeva je zapeljivka, silna, mnogo obetajoča, spo- obna, da v solze pripravi tudi — filistra. — Furjan je pa dal kitajsko visokost v maski in igri tako dovršeno, da mu zlepa ni mogoče najti posnemovalca, — medtem, ko je Harastovič edini ne- izogibni atribut, rojen menda v sme- hu zato, da ljudi neprisljeno iz nevo- lje spravi v — veselost. Sama vrago- ljiva ga je. — V malih vlogah so Gorin- šek, Dragutinovičeva, Rasberger, To- vornik in Križajeva storili svojo dol- žnost in dali „Zemlji Smehljaja“ do- stojni okvir. — Kakor doznavamo pri- dejo Mariborčani v Ptuj 8. II. s klasično dramo „Kralj na Betajnovi.“ —

R. B.

DOBER VZGLED! — Načelstvo mestne občine je s I. I. sklenilo, da ne pobira več najemninskega vinarja, kar znaša na leto 350.000 dinarjev v olajšavo onih ptujskih meščanov, ki prebivajo v mestnih hišah. Ahi bodo temu vzgledu sledili tudi ostali gospodarji, je posebno vprašanje. Vzglede je dan, kar je zelo hvalevredno. — Vsa javnost pričakuje, da bo občinska uprava regulirala vse najemnine po kapaciteti obrti, upoštevajoč lego in vrednost loka- lov. To je namreč stari greh, ki vzbu- ja mnogo nevolje med prebivalci ob- činskih stavb. Stari, pristranski pre- vilegiji se naj diskretno in pravično u- redijo. Stare prestopke naj načelstvo občine vse odstrani! Teh pa je mnogo.

Smešnice najdete med oglasi.

PTUJ. — Sokolska akademija. — V nedeljo 17. tm. bo priredilo Sokol- sko društvo v Ptuj za udeležence žu- pnega prednjaškega tečaja v mestnem gledališču akademijo. Začetek bo to- čno ob polnoči (pol 2), da se te- čajniki lahko še pravočasno odpeljejo na svoje domove. Cene prostorov so zelo znižane (polovične); vspored je prav pešter. Pokažite s svojo udelež- bo kako zna Ptuj ceniti sokolsko delo! — Prijatelji dobrodošli! —

Senzacija! Zanimiva knjiga!

Zanimiva knjižica, brez katere naj bi ne bil nobeden inteligent in pozna- vavec ptujske okolice in njene pestre zgodovine, je izšla. Pisana je poljud- nem jeziku in lahko razumljiva vsako- mur. Dobi jo po pošti vsak odrasel člo- vek, ki pošle na Ptujsko tiskarno 5 din. v veljavnih pisemskih znamkah. Denar- ja ne pošiljati! Ker se je bati, da bi za- loga res zanimive knjige pošla, se hitro pobrigajte z naročilom. Opozorjamo, da knjižica ni za otroke, ki značilnih z go- dovinskih podatkov ne bi pravično razumeli. Znamke (Din 6) je poslati do konca januarja z navedbo natančne- ga naslova, nakar se bodo knjižice pod ovojem dostavile takoj vsakemu naročni- ku iste poštnine prosto.

PTUJ. — Nenavadna skladnost. — V „Vseh svetnikov ulici“ je popuflarna gostilna „pri Karli“. Hiša, v kateri se nahajajo gostilniški prostori je bila ne- koč Cerkev vseh svetnikov; po kate- ri ima ulica tudi ime. Pa to bi še ne bi- lo čudno, ako tudi prijazna gosilničar- ka gospa Karla ne bi bila rojena na — praznik vseh svetnikov...

**Obilno trgatav
in sladkejše
grozdje**

dosežete z uporabo

**NITROFOSKALA
Ruše.**

Stanovanje za Ptuj!

Eno ali dve-obno stanovanje iščem s 15. februarjem v Ptuj. Ponudbe na upravo li.ta. —

A. Stražar:

Zatajeni sin.

Pripoved iz časa tlačanstva.

(Sedmo nadaljevanje.)

Bilo je tako že peti dan, ko sem tako brezumno blodil sem in tja. Še sedaj mi ni jasno, kako je prišlo do tega, da sem se kar naenkrat znašel pred grajskim ribnikom. — pa skom sva se sešla tamkaj? — Z graščakom!

Po meni je divje zaplala kri — po- tegnili sem nevede svoje bodalce in kot ris planil nad uničevalca moje zakonske sreče. Besen sem ga suval in suval — kot v sanjah se spominjam: Ko je ležal brezčastnik — lopov ves v kr- vi na tleh, sem stopal še precej časa po njem —

Sele ko sem videl svojo žrtev, da je že mrtva, sem se počutil olajšanega. A prišlo mi je tudi nehote na misel:

Kam pa naj grem sedaj? — Med pošteno človeško družbo ne spatlan več! — Da bi me mučila gosposka po zaduhlih temnih ječah, tudi ne ma- ram... Kaj naj storim, kam naj se obr- nem? — Naposled mi šine v glavo mi- sel: Med rokovnjače grem. In tako sem tudi storil.

Ko sem bil že v vaši družbi, sem zvedel še to, da je moja nesrečna že- na iz sramu in obupa skočila ravno v ta ribnjak, blizu katerega sem jaz po- končal graščaka —

Strmeč in s pomilovanjem so ro- kovnjači poslušali svojega poglavarja, ko jim je to pripovedoval; mnogim so se solze zasvetile v očeh... Le-ti so se nehote spominjali tudi svojih razbur- ljivih doživljajev, — ki so dovedli tu-

di jih tako daleč, kakor njihovega po- glavarja —

„Svet ima nas za hudodelce, — ta- ko začne znova Dondež, — a tisti po- šteni in pravični svet poznamo prav do- bro! Veliko izmed teh jih je, ki bi za- služili vislice, a veljajo za največ- je poštenjake in veljake — Prene- hajmo o tem, čas je, da že odhajamo! Ti moj zvesti tovariš Peterček skupaj greva; a poleg še petnajst mojih naj- boljših tovarišev — bojevnikov, saj že veste, kateri greste na take pohode.

Pojdimo!“ —

Ravno se je začelo svitati, ko je od- šla Dondežova četa proti Rožeku. Le- po rano jesensko jutro je bilo, ko so koračili skozi gozdovje ob južni plati Limbarške gore. Nekako v obližju Ser- juš so se pa malo ustavili.

„Tovariši sedaj vam povem, kako bomo izvedli svoj načrt!“

Mi se bomo skrili pod rožeškim gradom v gozdu ob kolovozni poti, pa čakali te grajske gospode — kaj- ti to mi je dobro znano, da bo sam graščak — ta volk, poleg svojih ljudi — ničvrednih psov. — ki bodo šli po- srnico, — a bodo le sedli v naše rokov- njaške koprive.

Sedaj pa pojdimo znova naprej! — Vsi kot en mož so šli rokovnjači na Dondežovo povelje dalje. —

Ze pred sedmo uro v jutro so pri- šli do cilja!

Dondež je po vojaško razvrstil svo- je ljudi, na obe plati pota; kjer so se skrivali za gosto grmovje. Na vsaki plati pa je odločil po dva moža za stražo. A ostali pa so kmašu pospali na mehkem mahovju.

Peterček pa je po skritih potih od-

šel do Zlatarja, da jih obvesti o pomoči, pa, da vidi znova ljubljeno Angelico!

Zdaj pa zdaj se je rožeški graš- čak oziral skozi okno dol v nižavo, kdaj bo videl prihajati Angelico.

Minule so dve tri in potekala je že četrta ura v tem nestrpnem čakanju, ali deklice ni bilo od nikoder.

No kaj takega pa še ne, da bi se mu začel upirati bedasti tlačani, a poleg tega že dekleta! V jezi pokliče grajske- ga hlapca Primoža, pa mu reče: Naj odide takoj k Zlatarju — pa takoj mo- ra poizvedeti, kaj je z upornim dekle- tom? Ako ne gre z njim, bode že on pokazal, ne samo njej, ampak vsem, kaj je graščak!

V dobri pol uri se povrne že hlapec nazaj z novico, da Angelice niti videl ni, pač pa je zvedel, da zastoj čaka njenega prihoda.

To pa ujezi mogočneža!

Takoj ukaže osedlati četvero konj, za sebe, oskrbnika, pa še za dva svoja najboljša hlapca.

Vse to je bilo izvršeno v največji naglici. Nato pa so ti kar v hitrem teku odjezdili v Podstran, da pokaže- jo svojo moč!

Jezdci so tako prijezdili do skri- vališča Dondežovih ljudi —

Se predno so se do obra zavedli, so že bili razoroženi in povezani, a njihove konje pa so krepko držale ro- kovnjaške roke.

Dondež stopi k na tleh povezane- mu — prestrašenemu graščaku; se mu posmehljivo nasmeje, pa ga nagovori: „No ti pasji bratec ti, ah veš, v čig- avih rokah si?“ —

Graščak je od strahu in jeze kar močaf...

Ker ni dal odgovora, mu prismo- h

Dondež krepko zaušnico.

To je šele imelo uspeh!

Graščak spregovoril napol plaho jec- ljajoč, napol oholo zadirčno:

„Pustite nas v miru, ali ne veste kdo smo!“

Od Boga postavljeni za gospodarje nad tlačani!“

Dondež in vsi njegovi tovariši se porogljivo nasmejejo. Nato pa se znova oglasi poglavar:

„Ej ti pasji sin, ti pa zelo čudno razlagaš krščanski evangelij. Kaj ali te- ga ne veš, da se tudi bere v evangliju:

Ljubi svojega bližnjega, kakor same- ga sebe! —

Kako pa ti ljubiš svoje tlačane, po- vej nam, no?“

Da pa si ne boš mislil, o nas rokov- njačih, da smo tako brezsrčni kot ve- čina vi vsi graščaki, pa mogoče še po- ganski, zatorej sem sklenil s teboj tako- le: Poslalji bomo enega našega človeka s tvojim oskrbnikom v tvoje gnezdo; temu moraš odšteti 200 cekinov. — To naj bo le mala pokora — za tvoje veli- ke hudobije — saj bi itak ne zaslužil ne drugega, kot, da bi te obesili... Dru- gi pogoj pa je:

Da nam slovesno pod prisego ob- ljubiš, da boš odslej zanaprej pustil lepo v miru vsa uboga tlačanska dekle- ta! Zapomni si: Ako bi se-le enkrat iz- pozabil, potem so ti štete urce tvoje- ga življenja, tudi če bi se nam skrili pod zemljo, te najdemo!

Posebno pa še Angelica mora ime- ti mir pred teboj — ja še v mislih jo ne smeš več imeti, razumeš!“

Dondež je prenehal govoriti.

Zvezani graščak pa je en čas le mr- ko gledal pred-se...

(Dalje prihodnjic.)

VSE, KAR JE PRAVI V zvezi z notico, v kateri omenjamo hvalevredno stremenje mestnega načelnstva, da doseže znižanje že res neznošnih najemnin, omenjamo prav tipičen slučaj: Neki najemnik v mestnih poslopih plača za zelo temni in neprimerni obratni lokal mesečno Din 600, a razsvetljava po dnevi ga stane mesečno Din 400. Svota Din 1000 vržena za tak lokal — odgovarja razmeram v vele mestu, ne pa v — provinci. Prepričani smo, da bo širokogrudna uvidevnost odgovornih činiteljev vzela take slučaje v pretres in v smislu pravičnosti tudi to vprašanje uredila. Inspirator te notice nikakor ne misli oškodovati drugih, katerim je nekdanja pristranost šla čez mejo in mero na roke, ampak zgolj pravično ureditev vprašanja najemnin, kar je sedaj — aktualno. Pa tudi gospodarsko stanje zahteva tako reformo! —

PROSIMO POJASNILA! — Neki ptujski gospod je vrnil na zasebni naslov mu dopisani časopis. V to svrhu se je poslužil rdečega pečata urada, pri katerem je nameščen. Cetudi ni „Bog“ pri dotičnem uradu, vendar se vsaj smatra za takega. Predmetna številka ni izgubljena, ampak je predložena na mesto, kjer imajo zakonito pravico odločevati o zlorabi uradne oblasti.

Naročniki pozor!

Danes smo vsem naročnikom priložili položnice.

Prosimo vse one p. n. naročnike, ki so v zaostanku z naročnino, da isto nemudoma poravnajo, ker le na ta način bomo v stanu, naš list vzdrževati in ga tudi redno dostavljati. — Vse one pa, ki so naročnino že poravnali, prosimo, da si poštne položnice shranijo in jih porabijo prihodnjič. — Uprava.

Čuk piše ...

Moje 20. in poslednje poročilo ...

Včasih priki in ne s mo človeku, a n-pak tudi čuku nevolja do — grla. Ako se pa v grlu prehladiš, je še večji križ. Zato sem sklenil iti v pokoj. to svojo namero sem razodel svetu iz stolpa ptujškega gradu. Na moj klic se je zbralo krog mene vse polno čukov in sov 13 po številu. Prifrčali so od vseh krajev, kakor da smo se zmenili. Pa smo začeli zborovati. Izvolili so me za „oberčuka“ in obljubljali vso pomoč, podedjvši mi v znak priznanja „orden ostrega kljuna“ I. razreda. Nato sem imenoval svojega adjutanta za „ptujškega čuka“, naslednji pa so po lepi svobodnji izbrali naslednje: hajdinski, vrbanški, ormoški, središki, haloški, mariborski, pohorski, lutomerški, podavski, rogozniški. dočim so tri sove dobile naslov mojih tainic. Ugotovili smo, da je nekaj mest še nezasedenih, kar se bo rešilo s prihodnjim obračunom. Okrog 4. ure zjutraj je naš posvet, rotem ko so vsi moji pomočniki dobili natančna navodila, — zaključil — Drgovo na poročila pa so sledeča:

Ptujski čuk poroča:

Da bi v Ptujju ne bila ugodna tla za pravo narodno slogo, se zadnjič dokazalo šest ptičev. Po naročilu sem sfrčal v dalmatinsko klet k Orlu in sem našel tam poleg ljubke Orlice tudi sokolico, prižgolel je Slavec, a Kukavica je bila šesta v našem krogu ... Govoriti smo samo složne stvari, kakoršnih v Ptujju le redkokedaj slišiš. Bogve, če so druge živali — inkluzivno homo sapiens — tako složni, ko mi ptiči tako različnih vrst?! —

Eden ptujskih pekov je prišel na originalno misel, kako tlati žemljam več-

to težo. Dal je svinčene šibre v testo in sedaj leži zadeva v želodcu policije in bo še obtežila marsikoga. — V nekem „salonu“ sem slišal Ptujčana, ki je slovesno obljubil, da je zadnji čas za „slovenske špraha se anlernati“ ... Vendar košček spoznanja! —

Hajdinski čuk poroča!

Hajdina je krasna — dežela. Ako Hajdinčanom namreč voščiš uljudno: Dober večer, te nahrulijo, češ, zakaj jih ogovarjaš, ko te niso ničesar vprašali; ako pa greš tiho skozi Hajdino, te obstopijo s koli in učijo lepega vedenja: „Ferdamanj piružlek, kaj ne veš, kak se šika pozdravljati?“ — Jaz jih že oddaleč pozdravljam in se jih nič ne bojim, ker pódnevi spim v zvoniku, kjer tako lepo pojo hajdinski zvonovi. Ti moji sovražniki pa so zimske lastavice po imenu A. C. R. H. F. B. P. Č. itd. Zmeraj čebljajo, kaj in kako bi zgago delali čuku, ki jih je odkril. — Slišal sem, da bodo oče župan vse storili, da se razni lumpaciji naučijo pаметi in da bodo Ptujčani zopet radi prihajali v — Hajdino brez nožev in pasjih bičev ... Kar pa tudi v cerkev ne hodijo, se jih tudi župnikova beseda ne prime, teh grdob hajdinskih. Drugič bom bolj „hecen“, danes sem — jezen. —

Ormoški čuk

poroča, da je tam konec brezposelnosti in krize. Razni trgovci in gostilničarji so si najeli ljudi, ki mečejo stranke v lokale, četudi hočejo kupiti „na puf“; nekdanj so jih metali na cesto, zdaj pa je narobe. — Spotoma sem srečal središkega tovariša, ki mi je pravil, naj se v Ptujju nič ne brigam za Hajdino, kjer imajo vsa okna s papirjem „zaflkana“ in svojega poročevalca. Ljubemu tovarišu sem se zahvalil prav lepo. — V Ormožu so mi obsjubili več „hecov“ od

pokojne in sedanje politike in take stvar, kakoršnih še svet ni čul. — Središki kolega mi je pravil, da so Središčani z novo besedo obogatili slovnico. Ako se dva zaljubita, pravi dekle veselo svoji tovarišici: „Dnes pa sma se s Lojzkom — včuknula!“ —

Ptujski čukec pesnikuje:

Pri Karli gramofon prepeva, da v „Herngasso“ gor odmeva in se vsi svetniki vesele nad Mucko, ki „zauber“ je dekle. — Dosti res ni tu prostora, a vse dobiš kot bitu mora, ker Karla, naša „Donna Clara“ z ljubeznivostjo vse goste čara ... Med oštirjaši nima zlepa para! — Ako se pa Mjčika kdaj „včuknula“ bo v mene, tedaj gotovo pokora huda me zadene. (To pesmico smo našli v gnezdu malega čukeca, in zdaj vemo, kam ta mladč že odhaja ... Te bom že dobil, falotek! —)

Ptujski čukec

je odkril nov „hec“. Castito poročene-ga Antona Harastoviča, komika kontin. glas, ki je poln vseh muh, je iskala ob priliki nekega gostovanja neka „Elza“. Cednostni Tone se je prestrašil, ker ni vedel, kako in kaj je z zadevo. Poročevalec te „vesele novice“ (g. Fijan) ga je peljal v neki salon, kjer so mu povedali, da ga čaka namesto domnevne „Elze“ — prav vesel fant Ignac Aršič — pri — „Judennacu“. Hudobni jeziki pa so že bili pripravljeni na razne kombinacije ... „Ptujski čuk“ pa ne pusti, da bi se Tonetu Harastoviču, ki tudi mrliču pričara na ustne smeh, očitala kaka grdobija —

To pa brez ozira na okolnost, da so od matrone do kevice vse Ptujčanke zelo zavzete za A. H. — brez greha seveda! —

Autošpedicija

PTUJ

—Gostilna Zupančič—

Franc Simonič

vozi in prevzame za prevoz vsakovrstno blago dnevno Ptuj—Maribor in obratno. Cene solidne, postrežba točna!

Konec tarnanja o krizi v prašičeriji!

Ceno prašičem odločuje:

Previdna reja, t. j., da se zredijo in ne obolijo!

To dosežete, ako dodenete k krmi vsaj dvakrat tedensko oblastveno preizkušeni

„MASTELIN“

ki se dobi v vseh trgovinah po Din 3.— in 6.—.

Kjer tega ni, pišite na glavno zalogo A. KOSEC — Maribor, Tezno.

V Ptujju se dobi „Mastelin“ v trgovini

ARTENJAK & SCHOSTERITSCH.

Spalnica

obstoječa iz 2 postelj, 2 omar za obleko, 2 nočnih omaric — je poceni na prodaj. — Vprašati v kavarni „Evropa.“ —

ZVITO

Pavel (Lojzetu): Povej mi, ali ne bi ti hotel nocoj večerjati z menoj?

Lojze: Zakaj pa ne! Bravo! —

Pavel: Dobro. Ob sedmih zvečer me pričakuj za gotovo, ker bi sicer bila Tvoja žena jezna, če bi večerja dalj časa stala. —

OČE V KRIZI: „Otroci, vi pa res ne veste, kako vam je dobro. Jaz sem v svoji mladosti dostikrat trpel pomanjkanje!“

Tedaj se odreže mali Pepček: „Ljubite atek, kako te ima bogec rad, da si prišel k nam. Pri nas imaš vsega dovolj!“ —

MLADOPOROČENA GOSPODINJA (prihiti v sobo k svojemu možu vsa prestrašena): „Janko, Janko — pridi hitro! Naša Micka sedi zamišljena v kuhinji, ima pred seboj nekaj praznih vinskih steklenic in hoče iz makaronov splesti — jopico — Brž po zdravnika!“

Janko (se vrne): Saj bo dobro skuhala, ne boj se srček!“ (Za sebe: Če ne bi imeli kuharice, bi pač bil potreben zdravnik — meni) —

TIVAR-obleke

samoprodaja

V. RIBIČ — PTUJ

Kam se obrnem naj, če hočem dobro kavo, čaj, — čokolado, limonado in prigrizek za naslado? Radio veselo tukaj svira, tu meščan in kmet se zbira!

I. ŠTUHEC

PTUJ

PANONSKA ULICA

ŠIRITE NARODNO SLOGO

Kdor oglašuje napreduje!